

ikke kan faa den eneste Lejlighed dertil, som gives, nemlig at faa Lovforslaget sat i Kraft. Jeg vil i øvrigt for mit Vedkommende udtale den modsatte Mening. Jeg tror ikke, at Lovforslagets Vedtagelse vil medføre nogen nævneværdig Forhøjelse af Prisen paa de paagældende Genstande. Jeg vil ikke søge at udlede mine Betragtninger fra enkelte Eksempler, saaledes som den ærede Ordfører gjorde, thi naar man først har opstillet en Konklusion, kan man altid finde fortrinlige Eksempler, som vise Godheden af denne Konklusion. Jeg vil holde mig til en ganske almindelig Betragtning og vil da sige, at det skulde være meget besynderligt, om Forholdet skulde stille sig anderledes paa dette Omraade end paa andre af Samhandelen Omraader, saa at den vidtdrevne Konkurrence ikke skulde være tilstrækkelig til at holde Priserne nede paa et rimeligt og fornuftigt Niveau. Det er ganske rigtigt, at Sælgerne ville gaa tabt af den ubillige Fordel, som de kunne indkassere, naar den Bestemmelse gælder, at de kunne putte alle de betalte Afdrag i Lommen og samtidigt faa Tingen tilbage. Det er, om man vil, et Tab, som de lide, men derpaa ville gode og sunde Forretninger ikke lægge Vægt, thi det vil blive godtgjort disse Forretninger ved, at de slippe for Konkurrencen med de usunde Forretninger, som tilskyndende sælge billigere end de for derved at blive satte i Stand til at indkassere den Fordel, der ligger i at tage Tingen tilbage under saadanne Omstændigheder. Jeg tror ikke, at der er nogen Grund til at antage, at der skulde blive højere Priser i dette Forhold mere end i andre. Her beskæftige vi os med Afdragshandler, men uden for Afdragshandler finder der som bekendt i meget stort Omfang Salg Sted paa Kredit. Ganske vist er der Forretninger, der kun sælge mod kontant, men de allerfleste sælge paa Kredit og i meget stort Omfang. Mange Forretninger foretrække vistnok endogsaa at sælge paa Kredit fremfor at sælge mod kontant Betaling, fordi den Risiko, de derved løbe, opvejes for dem ved en langt større Omsætning. Det er jo bekendt, at Forretninger, der sælge paa Kredit, sælge lige saa vel til Folk, der ikke eje stort, der kun have fra Haanden og i Munden, som de sælge til mere velstaaende Folk. De løbe derfor en ganske anden Risiko ved at sælge end de, der sælge paa Afdrag, idet de, naar Køberen ikke betaler, ere udsatte for at tabe hele Værdien. Ved Afdragshandler har Sælgeren jo den Sikkerhed, at han kan tage Tingen tilbage. Han bliver altsaa ikke udsat for et positivt Tab. Jeg kan derfor ikke se, at der er Grund til

at frygte for, at Vedtagelsen af dette Lovforslags Bestemmelser skulde føre til en væsentlig Fordyrelse. Nu siger rigtignok den ærede Ordfører og ligeledes de Folk, der i forrige Samling have indgivet en Adresse til Udvalget, at man vil komme til at føre Processer daglig og i Mængde baade paa det ene og det andet Sted. Det tror jeg imidlertid er en meget stor Overdrivelse. Der er ikke Grund til at antage, at den Procent af Tilfælde, hvor vedkommende nødes til at tage Tingen tilbage, bliver større senere end nu.

Det gives Udseende af, at Køberen ved de foreslaede Bestemmelser skulde fristes til, naar der var gaaet en Tid, hellere end at vedblive at betale Afdrag, at foranledige, at Tingen tages tilbage og saa faa en Opgørelse. Jeg tror ikke, at man behøver at frygte derfor. Selv om man stærker Køberen mod at tabe alt, hvad han har betalt, ved at give ham Afgang til denne Opløsning af Forholdet, er det indlysende, at det vil blive ham en ret dyr Historie, naar han bliver ude af Stand til at betale Afdrag, og han saa faar en Opgørelse, hvorefter han skal betale for Skid og de Omkostninger, der ere løbne paa. Man kan være temmelig sikker paa, at Køberen ikke vil ophøre at betale Afdrag uden i det Tilfælde, at han ikke er i Stand dertil, og der er ingen Grund til at antage, at det skulde ske i noget meget stort Omfang. Men selv om nu altsaa dette maatte ske ret hyppigt, og det maatte kunde føre til en meget ringe Forhøjelse af Prisen, hvad jeg ikke kan benægte Muligheden af, maa man dog huske paa, at Køberne samtidig vinde noget ved Loven, idet de derved opnaa en Assurance mod det store Tab, de ellers vilde være udsatte for, naar de paa Grund af Sygdom eller af andre Aarsager ikke ere i Stand til at fortsætte med Afdragene. Denne Assurance bestaar i, at de kunne faa Forholdet opløst og faa tilbage, hvad der efter en Opgørelse bliver tilovers. Jeg tror derfor, som sagt, at den almindelige Konkurrence vil være tilstrækkelig til at regulere Forholdet.

Jeg har det Indtryk, at det Udvalg, der var nedsat i Fjor, har ladet sig paavirke i høj Grad af de Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige haandværksdrivende om, hvor forsærdeligt Lovforslaget vilde være for dem. Det siger dog i Virkeligheden ikke stort. Naar der kommer et Lovforslag, der tilskyndende medfører nogen Indskrænkning i en eller anden Næringsdrift, er det ikke til at undres over, at de paagældende sætte Himmelf og Jord i Bevægelse for at forhindre dette, og at de paabaare sig kon-